

4 e trefaldighet

Psalmer: 200:1-5, Ps30, 356, 169, 178, 200:6-8

Texter: Hes 18:30-32; Gal 6:1-10; Luk 6:36-42

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Hesekiel 18:30-32

Därför skall jag döma er, var och en efter hans gärningar, ni av Israels hus, säger Herren, Herren . Vänd om och vänd er bort från alla era överträdelser för att er missgärning inte skall få er på fall. 31 Kasta bort ifrån er alla de överträdelser genom vilka ni har syndat och skaffa er ett nytt hjärta och en ny ande. Ty inte vill ni väl dö, ni av Israels hus? 32 Jag finner ingen glädje i någons död, säger Herren, Herren . Vänd därför om, så får ni leva.

Herre, helga oss i sanningen, ditt ord är sanning. Amen.

Herren kallar var och en till omvändelse. Vi är alla personligt ansvariga inför Gud för allt vi tänker, säger och gör. Herren vill inte att vi ska dö på grund av våra synder. Han finner ingen glädje i någons död. Därför kallar han varje människa till omvändelse. Han vill att alla ska vända sig bort från sina synder och vända sig till hans nåd. Det är de två delar som hör till en rätt omvändelse. En rätt omvändelse är

- att vända sig bort från synderna och
- att vända sig till Guds nåd.

Bara de människor som fått ett nytt hjärta och ett nytt sinne vänder sig bort från synden och till Guds nåd. När Herren manar till omvändelse syftar han inte på en händelse som sker en gång och aldrig mer utan något som ska ske varje dag. Varje dag ska vi ta avstånd från synden och lita på Guds nåd. Det gör inte människor är fientliga mot Gud. Det kräver ett nytt hjärta och en ny ande. Det nya hjärta som respekterar Guds bud och tror på Guds nåd kan vi inte producera själva. Herrens uppmaning att vi ska skaffa oss ett nytt hjärta säger bara vad Gud kräver och vill, inte vad vi kan och gör. Vi kan till viss del ändra värderingar och livsstil men det är inte den omvändelse Herren talar om. Bibeln lär oss att det är Herren som ger oss ett nytt hjärta och en ny ande. Detta gör han genom nådens medel. Evangeliet är en Guds kraft till frälsning och dopet ett medel som föder på nytt. Men innan vi talar mer om detta så ska vi se lite på bakgrunden till profeten Hesekiels predikan.

Hesekiel blev bortförd till den babyloniska fångenskapen tillsammans med många andra judar år 597 f Kr. Det fanns redan judar i fångenskapen i Babylonien när Hesekiel kom dit. Och fler skulle komma. Det skulle ännu dröja 11 år innan Jerusalem blev förstört och stadens befolkning slutligen blev bortförd.

Hesekiel blev kallad att predika för judarna som befann sig i fångenskapen. Många av dem hade ett falskt hopp om att snart få komma tillbaka till Jerusalem. De falska profeterna förkunnade att Jerusalem inte alls skulle drabbas av någon skada och att fångarna skulle få återvända inom två år. Hesekiel fick i uppgift att ta ifrån dem deras falska hopp. Jerusalem skulle helt visst förstöras i grunden och folket föras bort i fångenskap om de inte omvände sig från sina överträdelser. Det var folkets avfall som var orsak till tragiken och straffet över Jerusalem kunde inte undvikas med annat än omvändelse. I hela första delen av sin bok förkunnar profeten Guds straff över ett syndfullt folk och manar dem till omvändelse. Men folket tyckte inte att de behövde omvända sig. De jämförde sig med andra och kom fram till att de var relativt oskyldiga, inte alls värda något straff.

Folket anklagade Gud för att vara orättvis eftersom han låtit dem drabbas av så mycket olycka och lidande. De menade att deras fäder hade varit mycket syndigare. Och inte blev fäderna bortförda i fångenskap. De trodde att de fick lida, inte för egna, utan för fädernas synder. Folket hade ett ordspråk som lød: *"Fäderna har ätit sura druvor, och barnens tänder blir ömma"*? (Hesekiel 18:2). Tanken bakom detta ordspråk var att de fick lida för fädernas synder. Men Gud svarade dem: *Se, varje levande själ tillhör mig, fadern såväl som sonen. De är mina. Den som syndar skall dö.*

Gud sätter med dessa ord stopp för alla jämförelser av skuldbördan människor emellan. Detta är en maning också till oss. Vi ska inte jämföra vår skuld med andra människors. Om vi börjar jämföra oss med andra kan vi alltid hitta människor som handlar värre än vi själva. I jämförelse med kriminella framstår vi själva som relativt oskyldiga. Omvändelse blir då något som är nödvändigt för andra men inte för oss själva. Men att det finns värre människor är ingen ursäkt som Gud accepterar.

Inte heller ska vi skylla ifrån oss. Hesekiels samtida skyllde all olycka på fäderna. Men Herren sade till dem genom sin profet: *"Den som syndar skall dö. En son skall inte bära sin fars missgärning, och en far skall inte bära sin sons missgärning. Den rättfärdiges rättfärdighet skall vara hans egen, och den ogudaktiges ogudaktighet skall vara hans egen."* Allt detta säger Gud för att inskräpa hos oss att vi var och en är personligt ansvariga inför honom för våra egna gärningar.

Folket skyllde på fäderna för att komma undan sitt eget ansvar. Ända från Adams dagar har människor försökt komma undan sitt ansvar på detta sätt. Adam skyllde på Eva för att komma undan sin egen skuld. Och hon skyllde på ormen för att komma undan sitt ansvar. Vi har också lätt för att skylla ifrån oss

för att komma undan vårt ansvar och vår skuld. Barn som bråkar brukar skylla på varandra. Makar som grälar brukar skylla på varandra. Vi växer med andra ord aldrig upp. Istället för att skylla ifrån oss ska vi pröva våra egna gärningar inför Guds lag. Och kom ihåg att all synd utgår från människans hjärta. Det är där problemet ligger även om det ser bra ut på ytan.

Dagens människor tror inte att det finns någon gudomlig lag som gäller alla människor. De flesta människor tror inte att det finns något som är absolut rätt eller fel. Nej, många menar att det som är rätt för en människa kan vara fel för en annan. Var och en måste leva efter sin sanning. Var och en måste vara sann mot sitt eget hjärta och följa sina egna känslor. Men en sådan moral är främmande för Bibeln. Bibeln lär från första början att människan är Guds skapelse och att han har rätt till oss. Han har rätt att bestämma över oss och han har rätt att döma oss. Bibeln säger att Guds lag gäller alla människor. Varje människa ska dömas efter Guds lag. Synd definieras som brott mot Guds lag. Och Bibeln säger att syndens lön är döden. När Bibeln talar om döden som syndens straff syftar den inte bara på den kroppsliga döden utan på en evig död. De utsikter Bibeln ställer fram för syndare som inte vill omvända sig borde förskräcka även den mest förhärdade människa.

Lagen lär oss vad Gud befallt och vad han förbjudit, vad som är rättfärdigt och vad som är syndigt. När vi speglar oss i lagen skäms vi över hur vi är. Herren manar oss till omvändelse för att våra synder inte ska leda till vår död. Det är bara hjärtats omvändelse som kan förhindra syndens straff.

Den första delen i omvändelsen är att vi vänder oss bort från synden. Den andra delen i en rätt omvändelse är att vi vänder oss till Guds nåd. Guds nåd är en tillflykt för oss syndare. Hesekiel ställer fram för oss Guds frälsningsvilja. Guds frälsningsvilja är allvarligt menad och sträcker sig till alla människor. Herren säger genom sin profet: *Jag finner ingen glädje i någons död, säger Herren, Herren. Vänd därför om, så får ni leva.*

Gud finner ingen glädje i någons död. Han vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen. Därför ställer han fram för oss den frälsande sanningen i evangelium. Evangeliet uppenbarar Guds innerliga kärlek och nåd till oss ovärdiga syndare. Guds nåd är inget som vi förtjänat eller kan förtjäna med vad vi gör. Det ligger i själva begreppet nåd att det inte är något som vi förtjänat. Evangeliet lär oss att Gud i sin nåd tänkt på vår frälsning, planerat och genomfört den innan vi ens var födda och kunnat göra något varken gott eller ont. Gud har arbetat på vår frälsning från världens begynnelse. Från början har han lovat att sända en frälsare, född av kvinna, som skulle göra djävulens gärningar om intet och rädda oss från hans välde som är synd och död. Men redan från början uppenbarade Gud att det ska ske till ett högt pris. Frälsaren

skulle själv bli huggen i hälen. Det ska kosta honom blod att frälsa oss. Senare när Gud gav Israels folk offerlagstiftningen på Sinai så fick de lära sig att utan att blod utgjuts ges ingen förlåtelse. Om och om igen fick de lära sig samma läxa för att de inte skulle tro att de med sina gärningar kunde vinna Guds nåd och förlåtelse. Utan att blod utgjuts ges ingen förlåtelse. Men tjurars och bockars blod kunde inte ta bort synden. Om ett sådant offer hade kunnat ta bort synden skulle det inte ha behövt upprepas. Nej, offren var pedagogiska hjälpmedel som påminde folket om Frälsaren som Gud utlovat från begynnelsen som med sitt blod skulle vinna förlåtelse åt alla människor. Hans offer skulle ta bort synderna en gång för alla.

Jag hörde en muslimsk debattör göra inlägget att det var helt överflödigt att Jesus dog på korset för att sona synder. Jesus förlät ju syndare före sin korsdöd och Gud förlät ju syndare under Gamla testamentets tid. Det fanns alltså ett system för att förlåtas synder redan före Jesu korsdöd och därför var det helt överflödigt. Men Bibeln förkunnar att han dog för våra synder en gång för alla. Det innebär att hans offer täcker hela tiden och alla människor som levtt tidigare och alla människor i alla tider till tidens slut. Jesus är Guds offerlamm som tar bort världens synder. Han dog för att sona synderna en gång för alla.

När tiden var inne sände han sin Son att sona vår synd med sin död på korset. Hans död på korset var ett offer, en försoningsdöd. Det skedde medan vi ännu var fiender till Gud. Han sonade hela vår skuld inför Gud med sitt offer och därför finns det full förlåtelse för oss. Vi är syndare men han har vunnit förlåtelse åt oss. Herren sänder ut det glada budskapet om frälsningen i Kristus till alla människor. Evangeliet är kraftfullt och ger oss det nya hjärta och det nya sinne han söker hos oss. Evangeliet är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror. Herren handlar med oss i dopet och ger oss samma gåva, föder oss på nytt och ger förnyelse i den helige Ande.

Evangeliet lär oss att Gud inte finner glädje i någons död. Gud vill att alla människor ska bli frälsta. Hans frälsningsvilja är allvarligt menad och omfattar alla. Därför kallar han oss till omvändelse. Omvändelsen är inget som sker en gång och sedan aldrig mer. Gud leder oss genom sitt ord att varje dag vända oss bort från synden och vända oss till hans nåd. Den helige Ande helgar och förnyar oss så att vi får en ny inställning till både synd och nåd. Synderna vill vi fly bort ifrån och ta vår tillflykt till Frälsaren. Ingen kommer på skam som flyr till honom. Amen.

Låt oss be!

Herre, hjälp oss till en daglig omvändelse. Låt ditt ord bo i våra hjärtan och bevara oss så att vi inte blir snärjda av synden. Låt din Son, vår Frälsare, vara

vårt hjärtas glädje. Förnya oss med din Ande så att vi vill tjäna dig varje dag.
Amen.